

"Issa õnnistaminne finnitab laste koiad, agga emma ályvardaminne ja árrawanduminne kissub nende allused ümber. Lapse au on temma issa auustussest, ja üks emma, mis árrateotud, on laste teotusseks. Laps, olle abiks omma issale temma wannuses, ja árra furvasta tedda temma ello aial. Ehk ta melest nödrafs lähhäks, siis árra a-u sedda mitte, keik omma joudo mõda. Sell halle meel issa vasto ei sa mitte unustud, ja so emma püttude párrast, mis sa fannatand, pead sa siagi ma." — Kes ommad libhased wannemad armastab, se armastab ühilasi? Jummalat, seit et temma tánnoslikko melega tunneb, et helde Issa taewas temmale ni lahked wannemad, sedda süddaa rõmoga armastab, armust on annud. Kes agga jálle tais armastust on nende vasto, kes tedda on sünntanud, selle peale langewad mitmel viisi Jummalal rohkelt õnnistamised, mis temmale keiq' ennämiste ariva-

sikkus sawad siis, kui temma maiapiddaja on ja islegi wannemaks on sanud. Eks siis temma ommad lapsed sedda temmale nende armastusse melega tassuwad, seit et nemmad sedda lahtet kombet omma issa ja emma käest norelt on öppinud.

Agaa hirmus on fa jálle Jummalal táttemaksminne nende maeto, kes kui tånamatta ja tiggedad lomad ommad libhased sed wannemad põlgwad, neid pilkawad ning naerwad, ja neile nende rasket ello otsa voidusse pudo, murrisemissee, hádda ja wae-maga fibbedafs tewad. Nende hallastamatta ommad lapsed sawad neile furjaaks käite tassutajaks. Übtke ogga silmad lahti ja wadage enneste ümber, siis fate sedda selgeste nähha, et se willets luggu tössine sanna on, kui teie agga ei olle mitte hopis piimmedussega kaetud, ja kui ei olle fa mitte sellesamma osja párrast süalluseks ennast teinud. Sell igga sú, mis omma südame peál fanname, se